

У светлу предстојећих избора нарочито локалних и дилема око изласка на локалне изборе желим да изнесем једно своје наравоученије.

Ово нарочито стога имајући у виду да се политички покрет Заједно за Србију господина Зеленовића двоуми око изласка на локалне изборе.

2008. године у времену када се мењала власт и када је Борис Тадић заједно са Ивицом Дачићем формирао тзв. проевропску владу налазио сам се на функцији директора здравственог центра Косовска Митровица у чијем саставу је била болница и домови здравља из општина са севера Косова и Метохије.

Пар месеци након формирања те проевропске владе у моју канцеларију је дошао први човек Социјалитичке партије Србије на северу Косова и Метохије Љубиша Маровић који је некада био и потпредседник Скупштине Србије, и без околишања ми је понудио да могу да останем на функцији генералног директора јер и Борис и Ивица цене мој претходни политички рад али морам да престанем да их нападам преко медија. Схватио сам одмах о чему се ради, насмејао сам се и рекао сам му: „Љубиша нека свака ради свој део посла. Ви радите оно што мислите да треба да радите, а ја ћу да радим оно што мислим да треба да радим“. После два дана ондашњи потпредседник Демократске странке Србије Вуко Антонијевић позвао ме је и рекао ми је: „данас те смењују на Влади Србије“. Рекао сам му да знам а он ме питао одакле, одговорио сам му да сам имао понуду коју сам одбио.

